

Mikor a házipénztár csak papíron van tele – avagy milyen elszámolási kötelezettség terheli az ügyvezetőt?

Az ítéletábra döntése, mely a vezető tisztségviselők vagyonátadási kötelezettségével és annak elmulasztásának következményeivel foglalkozott, ismét megerősítette, hogy a vezető kártérítési felelősséggel tartozik, ha nem tud elszámolni a cég vagyonával.

Az ügy megértéséhez érdemes röviden áttekinteni az általános vonatkozó szabályokat. Felszámolás esetén a volt ügyvezető köteles a cég vagyonát leltár szerint átadni a felszámolónak. Amennyiben ezt elmulasztja, szerződösszegést valósít meg, amellyel összefüggésben keletkezett kár a felszámolás kezdő időpontját megelőző napon meglévő adósi vagyon és az átadott vagyon különbözete.

Amennyiben a vezető tisztségviselő a tevékenységet záró mérleget aláírja és átadja a felszámolónak, akkor a vezető tisztségviselő kell bizonyítania az ellene indított kártérítési perben, hogy a tevékenységet záró mérlegben feltüntetett vagyon a felszámolás kezdő időpontját megelőző napig felhasználásra került.

A bírósági határozat alapjául szolgáló ügyben az ügyvezető, aki a cég egyedüli tagja is volt, a törzstőkeemelés összegét házipénztárba történt befizetéssel kívánta teljesíteni, annak befizetése azonban nem történt meg. Ez gyakorta előforduló eset...

Jóllehet a havi főkönyvi kivonat több millió forintot mutatott a pénztárban lévő pénzeszközként, a volt ügyvezető azonban a felszólítások ellenére ezzel az összeggel nem számolt el, nem adta át a felszámolónak. A felszámoló úgy ítélte meg, hogy az ügyvezető nem tette meg az adott helyzetben az elvárható valamennyi intézkedést a hitelezői veszteségek elkerülése, csökkentése érdekében. Hivatkozott arra, hogy az ügyvezető a tevékenységet záró mérleget aláírta, így az abban kimutatott eszközök meglétét elismerte. Az ügyvezető ezzel szemben akként érvelt, hogy szerinte önmagában a főkönyvi kivonat nem támasztja alá, hogy a cég vagyonnal rendelkezett volna a felszámolás kezdő időpontjában. Mivel a cég gyorsan romló termékekkel foglalkozott, ezért nem tudott elszámolni azzal a felszámoló felé.

A bíróságok álláspontja ezzel szemben egységesen az volt, hogy az ügyvezetőnek kellett volna a perben bizonyítania azt, hogy a vagyonnal a cég nem rendelkezett, ezért kár a céget nem érte. Miután azonban az alperes Csődtörvényben előírt irat és vagyonátadási kötelezettségét elmulasztotta, magatartása és a céget ért kár közötti okozati összefüggést is bizonyítottan ítélte a bíróság. Fontos kiemelni, hogy a vezető tisztségviselő kártérítési felelősségének nem feltétele, hogy a cég fizetéképtelenséggel fenyegető helyzetének bekövetkeztét követően a vezető nem a hitelezői érdekek figyelembevételével járt el.

A per tanulsága, hogy **mivel a vezető rábízott idegen vagyonnal, mint megbízott gazdálkodik, így megbízatásának megszűnésekor a rábízott vagyonnal el kell számolnia.**

Önmagában a vagyon átadásának az elmulasztása, az elszámolás meghúsvítása a társaságnak kárt okoz és minden esetben az ügyvezetőnek kell bizonyítania azt, hogy a tevékenységet záró mérlegben feltüntetett pénzeszköz a felszámolás kezdő időpontját megelőző napon adott esetben már nem volt meg, az felhasználásra került, azonban, ha ezt bizonyítani nem tudja, akkor kártérítési felelőssége elkerülhetetlen.